Obitelj Kreve

TEOZOFSKI RADNIK

Br.7 Zagreb Godina 1946

Ljubljena braćo i sestre !

Ove godine dočekujemo VELIKO BOŽIČNO ZBIVANJE osobitim zadovoljstvom. Za Vaš veliki RAD, kojega tako zdušno pokrećete u svojim KRUGOVIMA u čitavoj zemlji, nagradit će Vas BOŽANSKO DARIVANJE BOŽIĆA spoznajom dogodjaja. BOŽIČNO ZBIVANJE jest dogodjaj - VELIK MISTERIJ Božanskoga Života Gospoda Krista kao najviši stvaralački izražaj. Ovo je zbivanje Makrokozmičko i Mikrokozmičko. Ono pokreće srce Sunčanog Logosa jednako kao i srce čovjeka. Oboje su u neprekinutom odnosu. Taj odnos jest LJUBAV - ONO NEŠTA što ih čini JEDNO. Spoznaja tog JEDINSTVA jest prvi, najsvetiji i najviši dogodjaj, kojeg ljudsko srce doživljava kao BOŽIČNO ZBIVANJE prvom inicijacijom. Doživljaj JEDINSTVA rastapa krutu oprečnost u tekuću vatru, koja se onda kao rijeka izlijeva u OCEAN KOZMIČKE LJUBAVI u kojoj se okupalo srce ONOGA, koji je doživio BOŽIČNO ZBIVANJE.

Primite ove riječi draga moja braćo i sestre, kao skromni dar, kojega Vam mogu u znak BOŽIČNOG DARIVANJA podijeliti. Primite ovo kao dar u znak moje velike i iskrene zahvalnosti za svu iskazanu pomoć, iskrenu saradnju i ljepotu Vašu, sa vrućom željom, da se u Vašim srcima ostvari DOŽIVLJAJ BOŽIČNOG DARIVANJA kao vrhunac ljudske moći, da se pojačano poradi na rastapanju krute oprečnosti dok nebom i zemljom ne zaori ANDJEOSKA pjesma MIR NA ZEMLJI LJUDIMA DOBRE VOLJE.

Vaš odani služitelj

Alojz Piltaver

Draga braćo i sestre !

Dne 17. novembar je dan osnutka Teosofskog Društva u svijetu. Ovaj se dan običava proslaviti diljem svijeta. Mi u Jugoslaviji osobito smo počašćeni ove godine proslavom ovog značajnog dana. Kolika Ljubav i predanost prema Društvu ispunja srca naših članova vidi se iz oduševljenja kod proslave ove obljetnice po svim Krugovima i Centrima u zemlji.

Naša središnjica u Zagrebu je neobično svečano proslavila dan 17. novembar sa bogatim programom na kome je umjetnost kroz melodije i recitacije izvila LJUBAV do potpunog izražaja kao vrhunac Božanske potpunosti i ljepote. Neka bude ovim putem izražena najveća zahvalnost svoj braći, sestrama i prijateljima, koji su se najpripravnije odazvali da upotpune svojom saradnjom ovaj divan dan.

Osim Zagreba, proslavili su i svi ostali Krugovi dan 17. novembra i iz izvještaja i pozdrava, koje smo primili očito se zapaža jedinstvena snaga, koja ispunja sve nas, a ta jest nesebičan rad za boljitak čovječanstva; nesebičan rad za ostvarenje ISTINSKOG SVEOPĆEG BRATSTVA u svijetu; nesebičan rad na planu za dosizanje BOŽANSKE POTPUNOSTI.

Ovim se putem zahvaljujem svoj našoj braći iz Beograda, koji su kako nam njihov Pročelnik, sestra Mila Grubačević javlja, izrazili svoju radost i ljubav glazbenim točkama i slanjem pozdrava u Adyar našem milom Pretsjedniku, bratu C.Jinarajadasi.

Iz Celja smo također primili pozdrave pune predanosti i ljubavi za naše uzvišene Ideale, pa ovim putem izražam svoju duboku zahvalnost svoj braći u Celju.

Isto se tako najljepše zahvaljujem našoj odanoj braći u Ljubljani i Čakovcu. Iz Maribora nismo do danas još primili vijesti,ali vjerujemo, da se i u njihovim srcima razvila radost do najviše potpunosti.

Piltaver Alojz, Generalni Sekretar

M I R .

Oh, koji mir, koje tihane vode,
plavetne, bistre,
i miomirisno cvijeće,
i svijet bratski, vedar i miran,
sva bića što žive usred divotnog sklada ...

Oh, koji mir ! I Znanje. I Moć.
I sigurnosti poj. I glazba, koja blaži.

Oh, raju, što u čovjeku stojiš,
nakon borba krutih, nemira, jada,
o, daj, da u tebi živim i pojem,
do u beskraj eona, iznad nemirnih voda,
da kao povratnik iz svjetova tame, ludila, straha,
uživam blagost pravoga doma
i ukazujem put zabludjelima
u bespuću njihovih nemirnih snova.

Oh, koji mir ....

Ado Ivanović Lelas

Ljubljena braćo i sestre !

Kako je već javljeno, sestra Rukmini Devi nalazi se već dulje vremena u Evropi t.j. u Huizen-u. Njezin dolazak u Evropu je vjerojatno u vezi sa obnavljanjem rada u Huizenu, koji se sada, kako je poznato, želi izgraditi u jaki okultni centar. Tom prilikom sestra Rukmini Devi održala je kod jednog sastanka slijedeći govor ;

SVIM BRATSKIM CENTRIMA.

Dragi prijatelji,

skorom će se navršiti dva mjeseca otkako sam stigla u Evropu i nakon punih osam godina opet sam se povezala s ovim Velikim Spiritualnim Centrom. Ja sam došla ovamo bez plana, pošto sam si zaželjela, da budem slobodna u svojim mislima i da činim ono, što će momentalno prilike zahtjevati. Osam strašnih godina je prošlo, a moja je jedina želja bila, biti ovdje u Evropi, gdje sam znala, da ja moram biti i da dadem ono najbolje što mogu, ovome Centru, mojim prijateljima i svima raznim djelatnostima Teosofskoga Rada. Bila sam sretna, kada sam našla Huizen neokrnjen u spiritualnom i materijalnom pogledu. Ljudi izgledaju dobro, i površno gledano, sa malom iznimkom, ovdje izgleda sve kao da rata nije ni bilo. No uskoro sam saznala ono boljno što su ljudi ove zemlje morali da podnesu. Fizički nedostatak hrane razorio je vitalnost ljudima. Ali u spiritualnom pogledu, dogodilo se veliko ozdravljenje, pošto čini mi se, Evropa izgleda kao oporavljeno dijete.

Rat je promjenio ljude. Svatko je mentalno djelatniji i u istinu nešto se novog želi, nešto vječno sretnog. To je i povjerenje, koje se stvorilo. Ovaj Veliki Centar mi izgleda kao da je neki svjetleći toranj i usred najveće tame, tuge i upostošenja stajao je čvrsto i svjetlio ljudima put. To je ono, što je za mene jedno divno iskustvo i dokaz svakome, više nego ikada, kako se spiritualni život Majstora neprekinuto izlijeva kroz sve naše Teosofske djelatnosti. To je ta vjera, koja mi pomaže dalje za vjerovanje u budućnost. To je to, radi čega sam tako gorljiva u tome, da izgradim baš ovom velikom Centru veću Budućnost.

Tako je malo radnika, koje bi trebalo obnoviti, život se je počeo prelijevati kroz sve djelatnosti. Kroz čitavo ratno doba, jedna je djelatnost djelovala neprekinuto - to je Liberalno Katolička Crkva. Ovo obzirom na činjenicu, da je Crkva bila prva djelatnost ovoga Centra posredstvom njenog osnivača Biskupa Wegwooda, se na žalost ljudima pričinilo, da je to Centar Crkve. Meni je to nelogično, pošto ja, kao Hindujka, ne mogu biti nikada kao Pročelnik, ako bi tome bilo tako. On je oduvijek bio okultni Centar ili Centar Majstora. Naš veliki Pretsjednik, Annie Besant, bila je inspirato, koja Ga je proglasila spiritualnim Centrom, te si je uvijek uzimala k srcu sve djelatnosti dok iste nisu postale oficijelno Teosofske. Ja sam poradi toga veoma sretna, da ima Evropska Federacija ovdje svoj glavni nastan. Nijedno drugo mjesto ne bi bilo u stanju dati boljih spiritualnih ni materijalnih prednosti kao ovo.

Ja stoga apeliram na sve bratske centre, da podupru ovaj veoma jaki Centar kako najbolje mogu i znadu onako, kako i očekuju od njega koristi. Ja, na žalost ne mogu ovdje ostati tako dugo kako bi si ja željela, ali to je bio moj glavni nastan za vrijeme ovih nekoliko tjedana, u kojima sam pokušala stvoriti plan za obnovu svih njegovih djelatnosti.

Ja sam proputovala mnogo zemalja, održavala mnogo predavanja i povezivala se sa sekcijama i članovima, te sam svugdje naišla na divnu harmoniju i prijateljstvo. To mi je dalo fizičku vezu, što će donijeti i povoljnih rezultata u našem zajedničkom drugarskom radu.

Na dan prvog oktobra bio je ovdje u Huizen-u opet jedan veliki sastanak, koji je ukinuo sve protokole sjajnom pažnjom svijuh

članova Teosofskog Društva diljem cijele Holandije. Mi imademo sjajnih dana, da se opomenemo nazočnosti i blagoslova naše ljubljene majke Dr. Annie Besant. Ni jedna riječ ne bi bila u stanju, da opiše ljubav članova /ljudi/ prema Dr. Besant. Za nas, ona neće nikada umrijeti.

To je bio jedan od njenih domova i to je bilo mjesto, kojega je ona toliko ljubila i to je to, da mi ponovno posvećujemo ovo mjesto njoj i njenim blagoslovima ljubavi; mi ćemo to činiti dalje, da pomažemo svima, da dodjemo bliže ISTINI, da dademo više sreće drugima i da živimo za svijet radje nego li za sebe.

Rukmini Devi

B O Ž I Ć

iz djela biskupa C.W.Leadbeatera

CRKVENA GODINA

Kristov dolazak je dolazak u srce svakog pojedinca, razvitak Kristovog principa u nama. Sve se to osniva na velikom i veličanstvenom misteriju, čudesna je to i najsrdačnija veza izmedju Druge Osobe Vječno Blaženog Trojstva i Velikog Učitelja Svijeta, te se izmjenično spajaju oboje sa onim Kristovim principom u čovjeku, kojemu mi često dajemo ime intuicije.

Ako Krist ima da se rodi u našim srcima, mi moramo živjeti životom Kristovim, mi moramo pokazati Njegov duh onima oko nas. A duh i bivstvo Krista je prije svega ljubav i bratstvo. Čovjek u kojem se to razvija zacijelo će pokazivati ljubav, dobrotu, snošljivost, razumijevanje, otvoreno srce, opći napredak u svemu.

Sve velike svetkovine imaju još jedan aspekt, a to je čudesno stvaranje, kad su mostovi slobodni i sprovodnice otvorene, a i Božić je takovo doba.

Na višim razinama struji uvijek Božanska snaga i vrši svoje odredjeno djelovanje, kad su ljudi pripravni, da se koriste njome postaju vrijedni, da se pretvori velika količina ove snage, kako bi se mogla prenjeti na niže razine.

Sunce uvijek sja, no mi ga na zemlji uvijek ne vidimo, jer ga zastiru zemaljski oblaci. Upravo tako Božanski Krist uvijek prelijeva snagu, no mi često stvaramo oblake, koji priječe, da ova Božanska snaga utječe na naše živote. A kad čovjek probije te oblake, koje je sam stvorio, sposoban je, da primi taj izljev Božanskog blagoslova, koji nazivamo Milost, Snaga i Ljubav.

Ako smo ispunjeni mirom i dobrom voljom Božića, dobra volja Kristove Snage može da dopre i u naša srca.

Duh Kristov može se svagdje doseći, u koliko se čovječja duša prilagodi ovom Kristovom duhu. Posvećena i magnetizirana mjesta su naročito odredjena na Njegovu službu, njihov utjecaj nas dovodi u položaj u kojem možemo lagije primiti ovu pomoć odozgo.

Krist je neomedjen, Njegova Snaga obasjava cijeli svijet, a o nama samima ovisi, koliko mi možemo primati od iste. Otvorimo stoga svoja srca duhu Krista, duhu Božića, da Krist dijete napuni naša srca Svojim veseljem i Svojim mirom. I kao što se goleme čete andjela sakupljaju oko naših oltara, tako se i mi skupimo i pomognimo njima, da mogu bolje širiti svijetom svoj djelotvorni utjecaj bratstva, ljubavi i mira.

Kada udje Božić u naša srca i duše svaki će od nas osjetiti, što Andjeli od davnine pjevaju; "Slava Bogu na visini!" a zatim; "Mir na zemlji ljudima dobre volje!"

RODJENDAN OD Dr. ANNIE BESANT I NJENE ZADNJE PORUKE.

Dan 1.oktobar postao je tradicionalni datum u svim Teosofskim Krugovima, jer je to datum rodjenja velikog i snažnog borca, učenjaka, filantropa i jakog pobornika za Teosofsku Ideju. Iako se u našoj zemlji običavao taj dan proslaviti na najsvečaniji način, ova nas je godina sljubila - povezala je rad našeg nacionalnog Društva sa rodjendanom naše preminule Dr. Besant. Naša godišnja Skupština održala se u oči dana 1. oktobra tako, da smo samom Skupštinom najbolje mogli izraziti našu predanost onim uzvišenim IDEALIMA, za koje je ona živila.

Dr.Besant je preminula na dan 20.septembra 1933., a već nekoliko mjeseci prije toga, Ona je ostavila svoju djelatnost. Njena prava ostavka je uslijedila zapravo već u mjesecu decembru 1932. godine. Na dan 24.decembra 1932. Ona je diktirala jednu poruku upravljenu na Godišnju Skupštinu, te je vatrenim riječima usmjerila poruku na realizaciju svojih ideja za ADYAR kao DOM MAJSTORA.

" Dragi prijatelji, braćo, sinovi i kćeri !

Želim Vam dobrodošlicu svim svojim srcem. Svaki od Vas mio mi je kao moj pravi sin; kao moja kći, nema ništa što bi me moglo načiniti sretnijom, nego kada Vas imam okupljene oko sebe u DOMU MAJSTORA. U OVOM dragom DOMU, ja Vam želim dobrodošlicu."

" Neka Njegov Blagoslov počiva nad Vama - nad Njegovom djecom."

" Neka Njegova Nazočnost bude uz Vas. Neka Njegova Ljubav ostaje s Vama."

Ja sada otvaram ovu Skupštinu, za služenje Majstorima i za pomaganje Njegovoj djeci."

Jedna druga poruka, koju je dala dva dana prije toga, odnosi se na osnivanje " Besant,s Memorial School ";

Pomagati da se načini Adyar vatrenim Centrom. Ja vrlo želim imati jednu Teosofsku Školu blizu Glavnog Nastana i nadam se, da će osnivanje takove škole napredovati.

" Hoću i mogu da pomognem, kako ja držim, jedna škola je potrebna za budućnost Adyara."

Kroz nekoliko mjeseci Pretsjednica ostala je snažno na svojoj dužnosti.

Bilo je nekoliko razgovora sa njenim prijateljima o prigodnim važnim stvarima. Njezin motto za godinu 1933. je bio : " RAD ZA ADYAR", i taj motto ona je razobesila u svojoj sobi.

Mi možemo ustvrditi, da je "RAD ZA ADYAR" bio njen zadnji javni govor: koliko je samo dinamike u ovoj herojskoj frazi usadila ona, koja je izgradila Adyar u četvrt vijeka u jedan vatreni centar.

Kriza je nastupila na večer prije smrti. Srce je davalo znakove opasne bolesti u intervalima. U četiri sata poslije podne na dan 20.septembra ona je izgledala, kao da je posve mirna, kada je brat C.Jinarajadasa ustanovio, da je puls i disanje sasvim prestalo. Osim drugih, tada je bio nazočan i brat Leadbeater, gospodjica Willson i gospodin N.Shri Ram. Soba, u kojoj je Dr. Besant ležala bila je ona ista soba u kojoj je ležala i gospodja H.P. Blavatski.

Slijedećeg jutra tijelo je bilo preneseno dole u Headquarter Hall, dvoranu glavnog stana, a nakon održane ceremonije procesijom prenijeto je u Masonski Tempel, da se održi Co-Masonska ceremonija, a zatim u krematorij, jedan prostor izmedju "Leadbeater Chambers i mora, tamo gdje je osnovan od Dr. Besant 1917 godine

"Suryashram" i koje je sada pretvoreno u divan park nazvan "Garden of Remembrance". Nosilo bilo je izradjeno iz Sandalovog drveta glavom okrenuta prema sjeveru, kako je Dr.Besant uvijek običavala, da spava glavom okrenuta prema sjeveru, a po tradicijama Indijskih Yogija i Sannyasija. Nakon održanih oprosta sa strane prijatelja i oficijelno od Društva uključivši Biskupa Leadbeatera i Gospodina Warringtona, gromada se zapalila.

Tjedan dana kasnije pepeo bio je prosipan izmedju Adyara i Benaresa jedan dio je prosut u rijeku Ganges, dok je ostatak zakopan u parku "GARDEN OF REMEMBRANCE."

Alojz Piltaver

POZIV NA SARADNJU

Nakon preminuća naše drage pretsjednice ukazala se potreba, da se golemi rad koji je ista obavljala djelomično podjeli medju članove, specijalno medju odbornike. Tako je mene zapala zadaća, da pomažem brata pretsjednika kod sastava našeg časopisa "Teosofski radnik", dok će nekolicina drugih članova obavljati ostale mnogobrojne radove.

Želimo proširiti obujam i vrste sadržaja našeg časopisa, tako da bi isti bio vjerna slika sveukupnog našeg rada. Donašao bi u prvom redu najvažnija predavanja svih Krugova, kako bi se svi članovi upoznali sa cjelokupnim radom, koji se vrši u cijeloj našoj zemlji na teosofskom polju. Osim toga će biti kao i dosada navedene sve važne teosofske novosti, koje se dogadjaju kod nas i u cijelom svijetu. Odlučeno je, da se prevadja iz stranih teosofskih časopisa najzanimljivije članke, kako bismo svi bili upućeni o onom, što nam poručuju naši prvaci. Donašati ćemo i članke raznog sadržaja, pa držim, da će rubrika "Psihološki kutić" biti mnogima zanimiva. Ovaj puta ću je ispuniti sa člankom "Povjerenje", ali bi mi bilo neobično milo, kad bi u buduće i drugi članovi saradjivali u toj rubrici. - Razumljivo je, da će biti po mogućnosti svaki put i članak o projektiranoj kolonizaciji i teosofskom domu, kako bismo to neobično važno pitanje što više popularizirali. Znanost i umjetnost treba isto da nadju svoje mjesto u našem časopisu, pa ćemo iznašati teosofske literarne radove naših članova i nečlanova.

Nadamo se, da će taj program naići na povoljni prijem kod naše braće, pa pozivam stoga sve, a u prvom redu predavače, da nam bilo direktno, ili preko svojih predstavnika pošalju svoja predavanja ili ekscerpte istih. Originalni članci, prevodi istih, kao i pjesme isto su dobro došle, samo se umoljava, da sve bude po mogućnosti pisano na stroju, sa većim razmakom i to na srpsko-hrvatskom jeziku, da nam se uštedi rad oko prepisivanja i prevadjanja.

Razumljivo je, da će se vršiti selekcija priposlanih radova, jer svi ne će biti zreli za tisak. Tako će to ujedno biti i dobra škola za one, koji se žele posvetiti tome radu, jer će ih se bilo pismeno, bilo usmeno upozoravati na učinjene pogriješke, te ev. pozvati, da prerade svoj sastav. Tako će vremenom naučiti izražavati svoje misli, što nikako nije lahko obzirom na njihov apstraktni sadržaj.

Svi članci koji odgovaraju, ne će naravno moći izaći u slijedećem broju, jer će se odabrati one, koji za tu priliku najbolje odgovaraju. Osim toga moramo imati i stanoviti rezervni materijal, tako da se kod svakog broja može stvoriti harmonična cjelina, unatoč raznolikosti gradiva.

Projektirano je, da počam od nove godine izadje svaka 2 mjeseca po jedan broj. U koliko nam članci stignu bar mjesec dana

prije predvidjenog roka, imati ćemo mogućnost, da svakog brižljivo pregledamo u pogledu sadržaja, stila i pravopisa.

Nadamo se, da će vremenom naš časopis sve zornije odražavati naš duhovni napredak, te ujedno odgojno djelovati na svakog pojedinog člana. O nama i našoj dobroj volji ovisi, da li će nam uspjeti, da doskora imademo časopis, koji će biti dostojan visokih ideala za kojima svi težimo!

Ivka Roković

BIJELA RUŽA

O Bijela Ruže, što pričaju te latice Tvoje,
Što nanizane uza Tebe stoje
I svaka od njih ko dragulj Te resi.
Preliv bijeli što ih ovija, čistoća je njihove duše,
A miris blagi što ih oblijeva, ljubav Ružo iz srca Tvoga.
Te latice bijele, što k sebi savijaš,
Od trnja i boli da ih sačuvaš.
A bjelina njihova što blista u tami,
Rastvara srce, što se trnjem okrvavi.
Sve rane ruža zacijeli,
Jer te latice bijele,
svojom svježinom srce razvesele.

Kad trublja zatrubi iz arhandjeoskog hora,
To zov je Bijeloj Ruži, da ona poći mora.
Plamenim mačem Arhandjeo poleti,
Noseći Bijelu Ružu u njen Hram presveti.
A golubi bijeli, grančicom mira, lepršaju Hramu od sjajnog porfira.
I rajske ptice i ševe mile, razbudile se od njene bjeline.
A galebi bijeli uroniše u more,
U carstvo biserja i bijelih dragulja,
Noseći krunu od bijelih koralja,
Što Bijela Ruža stvori; iz Ljubavi, Bratstva, svog uzvišenog ideala.
U Hram sveti, pred Ružu je stave Amori mali,
A njene latice bijele, nježne i mirisne - nju će da slijede.
O LIZO, LIZO, RUŽO NAŠA BIJELA !

Alka Mesić

Na dan 15.decembra slaviti ćemo rodjendan našeg milog brata Pretsjednika C.Jinarajadasa. Tom ćemo prilikom dan prije t.j. u nedjelju, dne 15.XII.46. održati PLENARNU SJEDNICU Upravnog Odbora sa pročelnicima sviju Krugova u zemlji u simbolu vječnog JEDINSTVA i bratskog sljubljivanja. Ta će nam Plenarna sjednica otvoriti PUT za rad u idućoj godini. Umoljavam svu braću i sestre-pročelnike Krugova, da se odazovu ovom značajnom pozivu.

U znaku DOBRE VOLJE proslaviti ćemo i BOŽIČNO ZBIVANJE umjetničkom priredbom na dan 22.decembra, povezujući se ujedno sa braćom u Benaresu, gdje će se vršiti u znaku BOŽIČNOG ZBIVANJA Glavna Godišnja Skupština Teosofskoga Društva. Molim svu braću po svim Krugovima, da se pridruže ovom slavlju u sjedištu svojih krugova.

Pretsjednik

BEZIMENI DAR ONOM, KOJI DOLAZI

Udje u samu jezgru svoga života i osjeti, kako joj duh lebdi nad kontinentima, obujmivši svu zemlju. Dodiruje se samoga Krista.

Bljesak nestane. Sinteza se Bog-čovjek raspada. U sjećanju tek ostaju blijeda čuvstva; jedno smo s Bogom, a pred njom se i opet ukaže mukotrpan put produhovljivanja materije.

Tako razabere, da je patnica, jer je najveća bol imati težnju; bit ću savršen.

Izvijati sebe iz naravi, trpiti oštrice zlog utjecaja okoline i prilika, a posvuda nailaziti na nerazumjevanje i otpor - biti sam - znači danomice dodirivati se vrhunaca patnje.

Na putu upoznavanja boli osjećala je težinu križa i to ju je dovodilo do nezadovoljstva i očaja. No kad je patnja postala njenom svojinom, a duh se nadvio nad njen život kao pravedni i smireni pobjednik, iskrsne u tren smisao njenog trpljenja.

Kao da potamni obzorje, a u duši zavlada tišina; "Živi po zakonima, koje je Providnost utisnula u tvoje biće i bit ćeš prožeta dahom božanske logike!" Spozna, da je tama koja se stere pred njom samo prividjenje, jer svijetlo je u njoj.

I kao što biljka živi po svojim stalnim nutarnjim zakonima; da se iz sjemena razvije biljka, lišće, cvijet i plodovi, tako se i njen spoznajni okvir proširuje postepeno u smjeru božanske svijesti.

Pod utjecajem slijevanja božanskih snaga jasno osjeti Božju namjeru; da je učini Sebi sličnom.

Bog je posvuda s njome i učini u svojoj svemoći čudo; slijepa progleda i gluha pročuje.

Mogla bi umrijeti, jer vidi i čuje. Ali valja i dalje živjeti i žrtvovati se za druge.

Više nije patnica, nego supatnica. I to učini, da uzljubi bol, zbog ljubavi prema ljudima. Tako se dobrovoljno osudi na patnju. I bol joj postade neizrecivom radošću.

Tražeći u potsvijesti ljudsku blizinu oćuti, da su joj najbliži prvoborci, oni kojima su dati veliki darovi, ali koji su osamljeni na svome putu.

Ta je spoznaja zanese i probudi u njoj ambiciju, da im bude nevidljivi dobar andjeo.

Teži, da njene žrtve budu bezimene, ali djelotvorne i svrsishodne. Neka se energija dobra, koje proizlaze iz njenih patnja i molitava sliju na njihove životne puteve, da im pripomogne pronaći u slobodi bi svoga bitka.

Neka njen život ispiše stranice grčenja duše i tijela, jer što više pati, to su bliže cilju oni, za koje se žrtvuje!

I to neka bude bezimeni dar posvećen Kralju Života i Smrti.

PSIHOLOŠKI KUTIĆ.

Povjerenje.

Od apstraktnih pojmova, s kojima dnevno operiramo je povjerenje jedan od onih, koji se vrlo mnogo upotrebljava. Govorimo o "stvarima povjerenja", o tome kako je netko vrijedan povjerenja, dok drugi to nije, kako ćemo tek vidjeti, dali je netko onoliko povjerljiv kako bi to za taj rad morao biti itd.

Što je dakle povjerenje, na kome se toliko toga bazira ? To je onaj krasan osjećaj sigurnosti, koji prema onima, koji su nam u tolikoj mjeri dokazali svoju čvrstoću karaktera, da smo uvjereni, kako se u svakoj zgodi života možemo na njih oslanjati. Ista se ne očituje samo u striktnom održavanju zadatih obećanja, nego i u tome, da su i bez naročitog poziva uvijek pripravni, da nam pritečnu u pomoć prijateljskim savjetom i podrškom.

Imade dvije glavne vrsti povjerenja. Prvu osjeća slabiji prema s vome zaštitniku, kao na pr. dijete prema roditeljima. Kako se osjeća sigurnost djeteta koje se privine uz majčino rame, dok ručicama obavija njen vrat. Taj gest jasno izražava, kako je to maleno biće duboko uvjereno, da je majska njegova prirodna zaštita, i to ga ispunjava zadovoljstvom, dok majka uživa u povjerenju svog čeda. Analogan slučaj bi morao biti u odnosu učenika i učitelja, podredjenoga prema pretpostavljenom, uvijek bi slabiji morao osjećati, da se može potpuno pouzdati u onoga o kome je ovisan.

U ratu, elementarnim nepogodama i sličnim tragičnim zgodama najbolje se vidi, kako važnu ulogu igra u odsudnim časovima povjerenje, koje potčinjeni osjeća prema svom pretpostavljenom, jer mu ono uljeva hrabrost i neustrašivost. To je odnos, koji bi morao vladati svagdje, gdje se radi o saradnji izmedju onog koji zapovjeda i onih, koji mu se moraju pokoravati.
Skrupuloznost, pravičnost i benevolentnost izazivaju uvijek povjerenje, koje je neophodan faktor za uspješno djelovanje. Kada ali pretpostavljenom manjkaju navedeni atributi, nestaje nepovjerenje i s time skopčan nepotreban strah, koji više koči razvitak rada, nego što se obično misli.

Druga vrst povjerenja vlada medju onima, koji su ravnopravni. Tu se radi o neprestanom davanju i primanju, pa je povjerenje ona sila, koja nam omogućuje, da se i u najtežim časovima života ne osjećamo izgubljenima, te da izdržimo napore, koji premašuju naše fizičke i mentalne sile. Takove veze postoje izmedju srodnih duša, koje zajedno saradjivaju ili koje stoje u obiteljskim ili prijateljskim odnosima. Željom za olakšavanje tudjeg bremena bilo koje vrsti, samozatajom i razumijevanjem za tudje boli postizava se povjerenje i onih duša, koje su se često razočarale u životu i kroz to postale sumnjičave.

Povjerenje je jedino blago, koje se gotovo nikada ne poklanja, nego ga treba zaslužiti. Ljubav i simpatije se može gdjekad i nezasluženo primiti na dar, a da dotičnoj osobi nismo direktno šta dobra učinili. Ako slučajno netko imade u nas nezasluženo povjerenje, a poslije se razočara u nama, to nam nikada više neće uspjeti, da ponovno steknemo izgubljeno povjerenje.

Trajno se povjerenje može steći vremenom, tako da se polako sa mnogo strpljivosti izgradi u tudjem srcu svetište, koje će njemu, a i nama samima, biti zaklon u časovima bure i stradanja. Nastojmo, da u što više srdaca stvorimo takovo svetište, u kojem će goriti kandilo bratskog povjerenja i ljubavi.

Ivka ROKOVIĆ

DA LI PESIMIZAM DJELUJE ŠTETNO NA NAŠ RAZVITAK ?

Uništimo li dobrotvorno djelo, koje je u imaginaciji kojega čovjeka već stvoreno počinjamo zločin, kojega si možda nismo svjesni, Nevidljive sile razaraju onoga, kojemu čini veselje, da u zametku uništi snagom svojih upliva djelo, koje bi moguće doprinjelo duhovnom napretku čovječanstva.

Pesimizam je negativna sila, koja ostavlja jake tragove u srcima ljudi.

Optimizam je naprotiv luč svega onoga, što svjesni i jaki duhovi imaju da stvaraju. Ova je sila u zametku osjetljiva, no u slučaju, da korijen zahvati čovjeka, ona je neoboriva. Osebujne misli pračene optimiznom mogu stvarati čuda. Mi neznatni stvorovi još si nismo svjesni snage optimizma, koju možemo stvoriti, ako dozvoljavamo, da nas optimizam zahvati svom snagom i podigne do razine veselijeg života i svjetla.

Što znači stvaranje ? Stvaranje je prvotno oblikovanje ideja, koje prožima optimizam umjetnika, vojnika jednako kao i učenjaka ili vjernika. Bez optimizma bilo bi stvaranje nemoguće.

Na stvaranje utječe snažno i okolina u kojoj se stvaraoc nalazi. Neprikladna okolina može posve da mu onemogući rad i tako mnoga čudesa ostaju neotkrivena, jer silom prilika stvaralačke snage dotičnoga ostale su neotkrivene i neiskorištene, ili koje su uslijed pesimističke okoline bile potisnute u pozadinu.

Zato nema nitko prava da svojim pesimizmom bilo kako utječe na svoju okolinu. Napose ne, ako se stvaranje bližnjega nalazi u svom zametku. To se nesmije činiti niti onda, kada se pričinja da je ideja, koju on stvara, odnosno zastupa nemoguća. Mi možemo i moramo na njega utjecati samo pozitivno i optimistički. Samo na taj način ćemo pojačati njegov stvaralački potencijal i podignuti ga na više. Jer, ne razumijemo li ga, još ne znači, da je naše mišljenje o njegovom stvaranju ispravno....! To treba, da imamo uvijek pred očima.

Svaki genij, koji se nalazi u pesimističkoj sredini, mora se boriti sa silnim poteškoćama, mora se boriti sa nevidljivim protivnikom, koji mu oduzimlje životnu snagu, koja je stvaralačka. Zato može pobjediti samo onaj, koji ima u svom srcu i svojoj stvaralačkoj duši toliko optimizma, da može suprostaviti se toj negativnoj sili. Stvaralačka snaga ima svoj izvor u intuiciji, u životnoj snazi njegove božanske duše. Bude li pesimistička okolina nadvladala njegov optimizam, njegova će stvaralačka snaga ugasnuti - ovenuti kao cvijet na livadi ako padne na nj mraz.

Zato širimo oko sebe samo svjetlost - optimizam i želimo svakome samo ono, što sebi želimo. Pesimizam je tama. Optimizam je svjetlost. Hoćemo li pomoći drugima, tada širimo optimizam oko sebe i tada ćemo pomoći i sami sebi. Na taj način sredjuje se život svakog pojedinca i on postaje sretan.

Ima granica, gdje se dodiruje pesimizam i optimizam. Preko te granice pesimizam nikada ne može segnuti . Naprotiv, optimist počinje tek tu da radi. Uslijed toga pravi stvaraoc - optimist - nikada ne će zaboraviti, da u njemu tinja BOŽANSKA VATRA, koja postaje toliko jača i snažnija, koliko je sačuvao optimizam u svom srcu.

U nekim stoljećima prevladao je pesimizam. Takova stoljeća, kako možemo ustvrditi, ostala su bez velikih genija, ona su ostala bez osobitih umotvorina i bez osobitog napretka.

Danas se naš vijek na jednom prelazu. Kao što svjetlo nadvlada tamu, tako će naredne generacije nadvladati pesimizam i spojiti svoju umjetničku dušu sa čitavim čovječanstvom i tako praktički dokazati svijetu, da je život potpun tek onda, kada spoznamo u svom bratu samoga sebe.

F r i d a

NEKOLIKO ŽIVOTNIH PROBLEMA

Svojoj braći za božični dar.

Teosof vidi, da se rješenje problema sastoji u tom, da se mudro pomiješaju načela i načini /principi i metode/ koji su medju sobom oprečni i protivni, tako da se iskustvo o tom onda primjeni na društveni poredak.

Mislim, da vibracije mržnje, što se pojave, mogu proći, ako ih promišljeno stanemo da zaustavljamo, da ne preotmu maha i da ih uklanjamo vibracijama ljubavi.

Nitko ne može da promjeni prošlost. Karma prošlosti se ne može da razori; ali u koliko učinci njeni ulaze u budućnost, može da se promjeni i okrene pomoću novih snaga što ih se donosi kao nove uzroke za buduće posljedice, što će neminovno uslijediti. Na taj način se karma prošlosti može da neutralizira.

Oblici laži i prevare prelaze u astralni svijet. Čovjek, koji ima znanje šalje protiv toga oblike ISTINE. Čistoća ukida nečistoću; milosrdje sabeznalost i pohlepu, a ISTINA ukida laž. Znanje povečava,a djelovanje postaje direktno, te ima svoju svrhu. Misao je izražaj izvjesne namjere, a moćna volja daje poleta.

Kao što se na mirnom jezeru odrazuje mjesec i zvijezde, kad se ono nreška od lahora, što njime prolazi, može da odbija samo iskidani odraz, tako može i niže biće /nerazvijeno biće/ da uravnanjem svoga razuma, umirivanjem želja i ustrajnošću u radu, da razvije u svojoj nutrašnjosti sliku VIŠEGA.

Kada mir struji od iznutra prema vani, onda se tako širi, da prožme čitavu prirodu našu. Srce mira je srce šutnje - SRCE SKRIVENOGA BOŽANSTVA. Samo glasom TIŠINE mogu da se izgovaraju snažne riječi.

O Teosofiji :

Javi li se vizija o Istini kasno u fizičkom životu, obično se osjeti iznemoglost, jer je vrijeme poodmaklo i čovjek uzdahne; "Prestar sam da počnem; da sam barem to prije znao dok sam bio mlad !" Uzdah postaje očajnim krikom.

Braćo, PUT je samo jedan, baš kao što je i život samo jedan. Treba imati na umu, da seprodje cijeli PUT - što to čini, ako se ovaj puta prodje ili ne prodje u izvjesnom razdoblju fizičkog života.

Kao što se kucaj srca javlja, tako val izdizanja i spuštanja na oblik plime i osjeke ravna našim poslovima.

Iza veselja slijedi žalost, a iza žalosti veselje. To je vječni zakon gibanja bez kojeg nema očitovanja.

Zato ne otklanjajmo žalosti - ona je sastavni dio našeg vlastitog očitovanja, pa ju valja gledati i primati ravnodušno kao i radost.

Vaš brat

Alojz Piltaver

S A D R Ž A J :